ՅԱՒԵԼՈՒԱՆ

ԵՒՐՈՊԱ ԼՐԱԳՐՈՅՆ

Ի ԹՒԻՆ 22 • 1854 •

ԳԻՐԵՐՈՒ Ի ՅԱՒԵԼՈՒԱՆ •

ԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՈՒ պատերազմն թերեւս դեռ չկատարեալ՝ հետեւեալ կարեւոր լուրն առինք, թէ Ռուսաստան՝ իր ծանուցագրին ամենայն Հին պետրոսբուրգի դահլիճին խրկած է այս պահանջմունքով, որ նոյն կառավարութիւնը Դանուբեան իշխանութիւններին ռուսական զօրքն նստ քաշէ։ Ու ծանրակշիռ ու տեւական խնդրոյն որոշիչ միջոցառակագրին մէջ Ռուսաստան՝ իր սովական զգուշութիւնը ճոնշնալով մը, ինքնիշխան ու անկախ կը խօսի, եւ միանգամայն հատատաւն մնալով հին դաշնակցութեանց փոյթ՝ կը պառնոյ Դանուբեան իշխանութիւններուն զէնքով գրաւելու, ու կը ցուցնէ թէ ինչպէս սամնեան դաւանելուն երկար սահեն զբաղուելովը վատնգնելը օրէ օր պիտի մեծնան ու ծանրանան, եւ թէ ինչպէս այս հիմնուան գրաւումը թերեւ ապուերը բան չէ։ Եւ կը վերջացնէ սոով, որ ոչ անհրաժեշտ հարկ է Ռուսաց դահլիճին պահանջելու, որ որոշ ժամանակ մը յայտնէ՝ թէ մինչեւ. այ ատեն ռուսական զօրքը թէ Դանուբեան իշխանութիւններն ու թէ ուրիշ գրաւած տեղական երկիրները պիտի պարպէ։ Սուլթանին նորերս քրիստոնէից տրուած արտօնութիւններն ու շնորհքներն ոչ ատ յիշատակութիւն մէջ լսուելուն անցուած են։ Ինչպէս կը կարծուի, կ'ըսէ Լոյդ, Պուշի կոչմանէ ալ ատոր նման ծանուցագիր մը դէպ ի պետրոսբուրգ ճամբու վրայ է։